

úřad potvrditi v platnosti. Než po názoru nss-u 3. odst. § 10 slovem »neplatné« nemíni charakterisovati toho druhu usnesení jakožto takový absolutně zmatečný akt, nýbrž označuje je toliko za takový, jenž u s k u t e č n í l se proti zákonu a jehož p r o v e d e n í, jakožto nezákonného, se zakazuje. Že tento názor jest správný, vysvítá jednak z toho, že nemohl by po právu zákon ve zmíněné normě vůbec disponovati za předpokladu, že takové u s n e s e n í b u d e p r o v e d e n o, neboť by pak to, co provede, nebylo vůbec důsledkem nějakého usnesení obecní reprezentace, když takového usnesení tu právně není; avšak zákon přímo předpokládá, že konkrétně může dojiti k provedení — nezákonného — usnesení, a zavazuje ty obecní orgány, kteří je hlasováním uskutečnili resp. provedli, k náhradě škody, zřejmě vůči obci. Jednak kdyby běželo o akt absolutně zmatečný, nemohl by onen projev vůle zastupitelského orgánu, jakožto něco, co prostě neexistuje, bez n o v é h o platně projeveného usnesení obecní reprezentace t é h o ž o b s a h u nikdy konvaleskovati; avšak i po této stránce normuje zákon č. 329/1921 v odst. 4. § 10, že zmíněné ručení obecních orgánů pomíjí, jakmile byly účty o vydáních v minulém roce skutečně učiněných schváleny, kterážto normace zřejmě předpokládá, že usnesení, podle kterého se vydání stalo, považuje se za konvaleskované. Není tudíž ani s této stránky důvodu, aby se nss námitkou věcně obíral. — — — —

Č. 3827.

Pensijní pojištění: * Činnost zaměstnance ve sklárně, který polotovary vyrobené za účelem zjištění vad prohlíží a vadné kusy od bezvadných třídí, je činností převážně duševní a podléhá zaměstnanec takový pensijnímu pojištění.

(Nález ze dne 28. června 1924 č. 5153.)

V ě c: Firma S. R. & Comp. ve Vel. K. proti ministerstvu sociální péče o pensijní povinnost pojistnou.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím uznal žal. úřad v pořadí instancí, že Josef H. ve svém zaměstnání u stěžující si firmy podléhá od 1. července 1920 pojistné povinnosti dle zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. Žal. úřad přijal za své důvody, připojené k rozhodnutí zsp-é z 24. července 1922, ve kterých bylo uvedeno: »Josef H. jest v podstatě zaměstnán prohlížením polovýrobních skleněných v tom směru, nemají-li lomy, trhliny, bubliny, uražené kousky a jsou-li správně co do tvaru vyrobeny a hodí-li se k dalšímu zpracování. Výsledek třídění vyznačuje od 11. října 1921 vepsáním číslice do běžného lístku. Současně dohlíží na cejchování a známkování skla u dělnic, které tuto práci konají, aby při cejchování některé výrobky nebyly vynechány a aby čárky a značky byly viditelné a dobře čitelné. Nelze proto úkony H-ého považovati za práce rázu převážně podřízeného (§ 1 zák. z 5. února 1920 č. 89).« Žal. úřad k odůvodnění tomu dodal, že je lhostejno, jedná-li se o zkoumání polovýrobních, které jsou určeny k dalšímu zpracování, či o zkoumání hotového zboží, jež má přijíti přímo do obchodu. Souhrn veškerých prací H-ého, zejména jeho ve spisech prokázaný dozor nad pracemi jiných osob třeba sebe

jednoduššími, stačí k odůvodnění jeho pojistné povinnosti ve smyslu § 1, odst. 1 i 2 lit. a) cit. zák. pens. — — —

Stížnost vidí nezákonnost nař. rozh. jedině v tom, že žal. úřad hodnotil činnost H-ého jako převážně duševní, přehlíží však, že žal. úřad vedle momentu převážně duševní činnosti H-ého vytknul i jeho dozor nad pracemi jiných osob, na který se nař. rozhodnutí zejména odvolává a ani slovem proti tomuto hodnocení nebrojí, ač dle § 1, odst. 2, lit. a) pens. zák. i osoby, vykonávající dozor nad pracemi jiných osob pensijní pojistné povinnosti podléhají. Poněvadž však žal. úřad zřejmě výkony H-ého jednak jako převážně duševní hodnotil jednak určitou část činnosti jeho za dozorčí činnost považoval a vzhledem na obé pojistné povinnosti ho podrobil, musel se ovšem nss obíratí otázkou, byla-li činnost H-ého jako prohlížeče skla právem jako převážně duševní hodnocena či nikoli.

Nss pak neshledal, že by hodnocení činnosti H-ého, pokud se týká prohlížení skla, jako činnosti převážně duševní bylo nesprávné. Neboť činnost zaměstnance, jehož úkolem je, aby posoudil, zda výrobek nějaký je bezvadný nebo zda trpí vadami, nutno kvalifikovati jako činnost převážně duševní. Ne fyzická činnost — brání výrobků a odkládání jich do jedné ze dvou skupin (výrobků bezvadných a vadných) — jest předmětem a obsahem činnosti H-ého, nýbrž předmětem a obsahem činnosti té je zjištění, zda polovýrobky nemají lomy, trhliny, bubliny, uzavřené kousky a jsou-li vyrobeny dle předepsaných tvarů, tedy jsou-li vadné či bezvadné. Esenciální činnost, kterou H. jako přehlížeč skla vyvíjí, aby účelu toho bylo dosaženo, je tedy tvoření úsudků. Úkolem jeho je výrobky dle určitých zásad zkoumati a uplatniti při zkoumání tom svých nabytých znalostí a zkušeností a utvořiti si úsudek jednak z toho, co zkoumaje ten který kus zjistil, jednak z toho, co mu na základě jeho znalostí a zkušeností je známo. Takovou činnost nutno tam, kde chyby nejsou každému hned na první pohled patrné, považovati za činnost převážně duševní. Že na př. bublina, lom a pod. ve skle, pak je-li výrobek co do tvaru správně zroben, není každému na první pohled zřejmé, nýbrž že k tomu potřebí určité znalosti a zkušenosti v oboru sklářském, je nepochybné.

Nemohl proto nss shledati, že by hodnocení činnosti H-ého, jak byla zjištěna, jako činnosti převážně duševní bylo neoprávněné.

Proti tomu, že část činnosti jeho byla žal. úřadem hodnocena jako dozor nad pracemi jiných osob, stížnost vůbec nebrojí.

Neshledal proto nss, že by rozhodnutí žal. úřadu, jímž H. s hlediska § 1, odst. 2 lit. a) pens. zák. za pensijní povinnosti podléhajícího prohlášen, bylo v rozporu se zákonem, a zamítl tedy stížnost jako bezdůvodnou.

č. 3828.

S a m o s p r á v a o b e c n í: * Úspora získaná snížením amortisací anuit obecních zápůjček není vůbec příjmem obce ve smyslu § 8 fin. novely.

(Nález ze dne 28. června 1924 č. 9493.)